

Ministr Havlíček nás zklamal. Hovoří venkovský starosta z pohraničí

30.08.2021 17:27 | Rozhovor

Proč obce a města musí platit DPH státu, copak nejsme jedna republika? Proč najednou nejsou stavební hmoty a jejich cena je měsíc od měsíce stále vyšší? Dostali jsme se do područí velkých korporací a firem. To říká pro ParlamentniListy.cz starosta Chanovic na předělu Plzeňského a Jihočeského kraje. Stálou bolestí je plánované trvalé úložiště jaderného odpadu, které je mimo jiné naplánováno i v tomto regionu – a o tak závažné věci rezort – Ministerstvo obchodu a cestovního ruchu především „díky“ ministru Havlíčkovi komunikuje jen na půl úst a ještě direktivně...

Foto: Facebook obce Chanovice

Popisek: Obec Chanovice

reklama

Jste známi, tvrdí bojovníci proti stavbě úložiště jaderného odpadu. Jak se situace vyvíjí v současné době, jaká je spolupráce s ministrem Havlíčkem?

Obce a spolky z Horažďovicka požádaly krajskou samosprávu o pomoc ve věci hlubinného úložiště radioaktivních odpadů. Víme, že doba s covidem-19 je pro všechny velmi složitá. I u lidí v našich obcích a i přímo v řadách starostů a jejich rodin nemoc útočila. Bohužel však i v této době současná vláda a představitelé Ministerstva průmyslu a obchodu nás tvrdě tlačí svými rozhodnutími do pozice, kdy jsme nuceni se bránit.

Obce, které se nacházejí v takzvané lokalitě Březový potok, obdržely od ministra Karla Havlíčka dne 22. 12. 2020 sdělení, že se tato lokalita dostala do užšího čtyřčlenného výběru lokalit. V případě vybudování tohoto úložiště by byly v té době dotčeny hlavně obce Chanovice, Kvášňovice, Maňovice, Olšany, Pačejov a Velký Bor a občané jejich 17 vesnic. A to na základě usnesení vlády ČR z 21. 12. 2020.

Jako mezikrok na počátku roku zaslalo zmiňované ministerstvo výše uvedeným obcím po jednom milionu korun. Zdůvodněno, že se jedná o kompenzace za minulá období, kdy naše obce a život v nich velice ovlivňovaly různé průzkumy, výzkumy a různá úřední jednání. K tomu sdělujeme – nikdy nám nešlo o peníze!

Dále dne 15. 1. 2021 ředitel Správy úložišť jaderného odpadu Prachař sdělil dalším čtyřem obcím na Horažďovicku, že byly zahrnuty do území, o které rozšiřuje takzvanou lokalitu Březový potok. Rozšíření se týká obcí Břežany, Kovčín a Malý Bor a města Horažďovice a občanů celkem jejich 15 sídel.

Takže nově se problematika úložiště na Horažďovicku přímo týká 10 samosprávných celků 9 obcí a jedno město a lidí z jejich 32 sídel, tedy cca 10 000 obyvatel.

Všech deset dotčených obcí nesouhlasí dlouhodobě se záměrem MPO umístit na jejich správním území hlubinné úložiště radioaktivních odpadů. Současné zákony a konání vládních institucí nás staví do pozice „o nás, bez nás“. V této složité situaci jsme již od roku 2003 a občany zdejšího regionu to velmi trápí, unavuje a poškozuje. Stále společně věříme, že se situace změní, dle požadavků všech zdejších deseti dotčených obcí.

Plzeňský kraj schválil v dubnu usnesením zastupitelstva stanovisko k úložišti radioaktivního odpadu: Nesouhlas s umístěním hlubinného úložiště jaderného odpadu na území Plzeňského kraje. A žádá MPO ČR, aby zastavilo veškeré kroky směřující k umístění hlubinného úložiště radioaktivních odpadů v lokalitě Březový potok na Horažďovicku.

Proběhlo několik společných jednání se zástupci všech deseti obcí a organizace dalších postupů. SÚRAO žádá, aby obce dotčené úložištěm radioaktivních odpadů jmenovaly zástupce do nově navržené takzvané Lokální pracovní skupiny. Obec Chanovice se jí nebude účastnit za podmínek navržených SÚRAO, které jsou opět diskriminační směrem k obcím.

Ministr Havlíček nás tedy zklamal přehlíživým a direktivním přístupem směrem k nám, venkovským obcím a občanům. Máme založenou „Platformu proti úložišti, obce a občané hájí svá práva“. Společně jsme například najali právní kancelář, dali jsme dohromady naše požadavky, právní kancelář tomu dala náležitou formu, ale veškeré naše připomínky, ke kterým jsme byli vyzváni, se vrátily z MPO jako neakceptované.

Musím říci, že za ty roky, za ty desítky nebo dnes už stovky jednání s lidmi z MPO a SÚRAO, v tuto chvíli jsme už s kolegy z okolních obcí ztratili důvěru v tyto státní instituce a lidi, kteří je reprezentují.

Ceny stavebních hmot letí astronomicky nahoru. Mají s tím problémy soukromí stavebníci a jistě tomu není jinak – ba možná i hůře – u obcí a měst. Jak to pocítujete?

Stav se zajišťováním různých materiálů a potřeb, včetně náhradních dílů do strojního vybavení, je od počátku roku složitý. Není to jen problém cen, ale vůbec dostupnosti některého zboží. Pocítujeme to výrazně na zvýšených výdajích naší obce a na zvýšené organizaci činností. Některé materiály se staly nedostatkovými a čekací doby se prodlužují na týdny a měsíce. Například plastové potrubí na výměnu půl kilometru výtlačného řadu vodovodu nemůžeme sehnat. Zřejmě budeme muset plánovanou opravu přesunout na příští rok.

...ceny některých komodit jsou neskutečné, zvedají se o desítky procent za měsíc. Toto není normální stav...

Zajištění a dostupnost, či spíše nedostupnost, stavebních materiálů vidím jako problém vytvářený obchodní politikou naší vlády. A myslím si, že jsme se dostali do područí velkých firem, které některé problémy vytvářejí uměle pro navýšení svého zisku.

Vycházíte zájemcům o trvalé bydlení v obci vstříc a sami nabízíte zasíťované pozemky. Nejdete tak cestou řady jiných, kteří toto „sousto“ předhodí realitním kancelářím a agenturám...

To víte, na venkově jsme stále zvyklí spoléhat především na sebe a sousedskou spolupráci, z naprosté většiny. Týká se to i výstavby technické infrastruktury, zajišťování zdrojů pitné vody, výstavby a údržby místních komunikací, a podobně. Na obce vzdálené od větších měst, tak jako je tomu v našem Pošumaví, se žádný developer a investor jen tak nehrne. Proto musí fungovat součinnost místních lidí v rámci samosprávy. Když chceme, aby u nás naši mladí zůstávali, tak musíme pomoci se zajišťováním bydlení a řady souvisejících služeb – například mateřskou a základní školou.

Vodovody, plynovody, komunikace, veřejné osvětlení, veřejné pozemky musíme rozvíjet plošně pro všechny naše lidi. A pro zájemce z řad našich občanů o výstavbu pro trvalé bydlení zajišťujeme i stavební pozemky. U těchto základních staveb mi vadí skutečnost, že stát od nás vybírá vysokou DPH za to, že chceme zlepšovat a poskytovat lidem trvalé bydlení, základní životní potřebu. To nemluvě o rozpočtovém přerozdělování daní, kdy je občan venkova velmi diskriminován oproti občanům ve městech.

Vydali jste unikátní knihu o pivovarnictví na Klatovsku. Další záslužný a osvětový počín, ale co na to zastupitelstvo, které je mimochodem mimořádně velké.

Naše obec vydala svým nákladem dvoudílnou publikaci Pivovary a pivovárky okresu Klatovy od autora Jana Jiráka a kolektivu spoluautorů. Samostatné díly jsou nazvané Klatovská pivovarská chasa a Prácheňská pivovarská chasa aneb historická dvoudílná, odborně zpracovaná publikace o pivovarnictví na území okresu Klatovy a o dalších řemeslech s tímto odvětvím souvisejících.

Bádáním v archivech i v terénu se autorům podařilo potvrdit existenci 152 pivovarů v klatovském okresu. Proto se rozhodli rozdělit poznatky do dvou svazků a jako dělicí čáru zvolili autoři hranici mezi územími bývalých krajů Klatovského a Prácheňského.

Každý díl má cca 200 stran textu, plus barevnou fotopřílohu. A v každé knize jsou další data na elektronickém nosiči – dokumenty, fotografie a podobně. Publikace je možné zakoupit na Obecním úřadu v Chanovicích. Cena jednoho dílu je 350 korun. Též je možné objednat knihy k zaslání, pak nutno počítat s vyšší cenou o balné a poštovné. Obec Chanovice vydala knihy svým nákladem, proto každé zakoupení knihy nám pomůže. Navazujeme tak na další naše činnosti věnované práci předků. Dej Bůh štěstí.

Vždyť se jedná již skoro o dvacátou publikaci věnovanou historii dění a života na Prácheňsku v Pošumaví. Zde musím upozornit i na další novou publikaci Horažďovicko pod Práchní, která mapuje 59 sídel horažďovického okresu. Je to taková vlastivěda našeho milého kraje – příroda, historie, archeologie, zvyky, jednotlivá sídla, osobnosti, mapy atd.

Zastupitelstvo naší obce máme patnáctičlenné. Chceme tím zajistit co nejsprávnější rozhodování, zastoupení všech šesti vesnic obce v zastupitelstvu a dobrou informovanost. Vždyť vedení obce je o vysvětlování a hledání optimální dohody. Nejde o to někoho položit na lopatky, ale domluvit se.

Podle některých poslanců a senátorů malé obce neumějí hospodařit. Jak byste jim odpověděl?

Na vesnicích a menších městech je vidět každý výdaj, který příslušná obec provede. O plánování rozpočtu se podrobně mluví a vše zdůvodňuje. Jó, to by nám zastupitelé a občané dali co proto, kdybychom něco jen tak utratili. Proto mne šťve, že máme jako venkovské obce cca 4–6krát méně financí z rozpočtového určení daní než velká města. A daně platíme všichni stejné. Na řadu potřebných investic musíme pak hledat různé dotace. O dotaci lze požádat, ale není na ni právní nárok. Přesto je s podáním žádosti spojeno velké pracovní a finanční vydání. Snad přijde vláda, která toto více narovná.

Například nyní opravujeme veřejná sportoviště a dětské hřiště za jeden milion korun. A k tomu musíme státu zaplatit 210 000 korun DPH. U těchto výdajů se ptám – proč? Proto si pečlivě aktualizujeme pořadník potřebných akcí a zaměřujeme se na konečný výsledek. Někdy uděláme pro užitek našich lidí krůček a občas skok.

Líbil se Vám tento článek?

Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem v jakékoliv výši bankovním převodem na účet:

123 - 4175230287/0100

QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se [ZDE](#).

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se [ZDE](#).